

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.163/2010/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év szeptember hónap 21. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év április hónap 9. napján kelt 23.B.1436/2009/25. számú ítéletét II. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A vádlott által házi őrizetben töltött idő beszámításánál 4 (négy) napi házi őrizetben töltött idő felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

II. r. vádlottal szemben 6.625.000 (hatmillió-hatszázhuszonötezer) Forint vagyonekobzást rendel el.

A „Pablow Picasso” tasakot, mint bűnjelet 15. sorszámon kezelik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 12.050 (tizenkétezer-ötven) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az államnak.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság - a Fővárosi Főügyészség NF.13253/2008/88-I. számú vádirata alapján eljárva - a 2010. év április hónap 9. napján kihirdetett ítéletével II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) bekezdés, (4) bekezdés második fordulat] és kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282/C. § (1) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban, házi őrizetben töltött idő beszámítása, a bűnjelek, valamint a bűnügyi költség viselése tárgyában. Az elsőfokú bíróság ítélete I. r. vádlott tekintetében fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélet ellen II. r. vádlott terhére az ügyész a fő- és mellékbüntetés súlyosítása, míg javára - elsődlegesen téves minősítés miatt, másodlagosan enyhítésért - a vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. év május hónap 14. napján kelt BF.13/2010/3. számú átiratában a tényállást a Be. 351. §-ban írt hibáktól mentesnek, a bűnösségre vont következtetést okszerűnek, a minősítést helyesnek tartotta. A súlyosító és enyhítő körülmények pontosítása mellett a fő- és mellékbüntetés lényeges súlyosítását, a házi őrizetben töltött idő beszámításának módosítását, valamint vagyoneklobzás alkalmazását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyési fellebbezést maradéktalanul fenntartotta.

II. r. vádlottnak a nyilvános ülésen eljáró védője a kereskedésként értékelt cselekmény tekintetében elsődlegesen bizonyítottság hiánya okán felmentést, másodlagosan csupán az alapeset megállapítását indítványozta. Utalt védenye személyes körülményeiben, életmódjában bekövetkezett kedvező változásokra, melyekre figyelemmel a büntetés még a minősítés változtatásának hiányában is eltűnt. Végrehajtásában hosszabb tartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta a közügyektől eltiltás mellőzése mellett. Álláspontja szerint a házi őrizet beszámítása törvényes, vagyoneklobzásnak pedig nincs helye.

II. r. vádlott a nyilvános ülésen az időközben megváltozott személyi körülményeiről nyilatkozott: igazolta, hogy drogelvonó-kezelésen vett részt, és hogy jelenleg Ausztriában dolgozik. Előadása szerint a jelzáloghitellel terhelt lakását kénytelen volt értékesíteni, így már vagyontalan.

Utolsó szó jogán megismételte: az autójában, lakásában nála feltalált kábítószer tekintetében a bűnösségét elismeri, cselekményét megbánta. A kereskedést azonban nem követte el; nem életszerű, hogy I. r. vádlott tőle vásároljon kábítószer. Nincs ésszerű magyarázata annak, hogy társa miért terheli őt a vallomásában, ha csak nem a felelősségáthárítás okán.

Az ellentétes irányú fellebbezések az alábbi körben alaposak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, és pedig a Be. 349. § (1) bekezdésében meghatározott keretek között.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az előírásokat megtartotta; eljárási szabályt nem vétett, ilyet nem is panaszolt senki.

Az általa megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól, az csupán a másodfokú nyilvános ülésen előadottakkal egészítendő ki az alábbiak szerint:

- II. r. vádlott a Kórház Addiktológiai Gondozójában hat hónapig tartó elterelő kezelésen vett részt 2010. év március hónap 22. napjától kezdődően [a csatolt ambuláns lap alapján].
- Jelenleg külföldön dolgozik konyhai kisegítőként, havi jövedelme 1.909.- EUR [a csatolt fizetési kimutatások alapján].
- A II. r. vádlott a tulajdonában volt lakást időközben eladta, a vételárból a devizahitelt törlesztette [a nyilvános ülésen előadottak szerint].

Az így pontosított ítéleti tényállás már maradéktalanul helyes és teljes.

Az elsőfokú bíróság elemző mérlegeléssel adott számot arról, hogy a történéseket mely bizonyítékok elfogadásával, illetőleg elvetésével állapította meg; úgy a függőség kérdésében, mint a hatóanyag-tartalom kapcsán pontosan idézve a szakértői vélemények megállapításait.

Logikus érveléssel adta meggyőző indokát annak, hogy az ellentétes vádlotti előadások közül miért I. r. vádlott vallomására alapozott.

A végkövetkeztetéssel a másodfokú bíróság is egyetért annál is inkább, mivel - amint arra az elsőfokú bíróság is utal - az ügy egyéb bizonyítékai az I. r. vádlott által előadottakat támasztották alá.

Példaként lehet hivatkozni az amszterdami kapcsolattal összefüggésben feltártakra: I. r. vádlott előadását [nyomozati iratok 1549. oldala] utóbb igazolta a híváslista [1359. oldal], az Interpol jelentés [1387. oldal], valamint a lefoglalt jegyzetomb [1325. oldal] egybecsengő adata.

Szemben I. r. vádlott végig következetes vallomásával, II. r. vádlott egyes részletek tekintetében kellő és elfogadható magyarázat nélkül módosította az előadását: így abban a tekintetben, hogy elgondolása szerint miért mentek a kérdéses garázshoz és mi lehetett a táskában: fürdőcucc, és egyébként a kocsit kellett igazítani [nyomozati iratok 1149. oldal], az I. r. vádlott találkozni akart valakivel, és a táskát annak a személynek szánta [1161. oldal], végül visszatért ahhoz, hogy társa fürdő-holmija volt abban, azért mentek oda [1163. oldal]. A vádlottak megismerkedése, személye és szerepe kapcsán is változtatta II. r. vádlott a vallomását [nyomozati iratok 1175. oldal]; szemben I. r. vádlottnak a híváslistával [1355. oldal] alátámasztott töretlen előadásával [1551. oldal].

Végül nincs semmi elfogadható magyarázat arra - illet II. r. vádlott sem tudott megjelölni - hogy I. r. vádlott mi okból terhelné a társát - s ezzel önmagát - igen súlyos bűncselekmény elkövetésével alaptalanul.

Összességében a másodfokú bíróság így semmiféle okot nem látott a tényállás eltérő megállapítására; melyre egyébiránt a felülmérlegelés tilalma folytán törvényi lehetősége sem lett volna. E tilalomra figyelemmel nem vezethetett eredményre a felmentést célzó vádlotti, védői fellebbezés.

Az irányadó tényállás alapján II. r. vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű és a terhére megállapított bűncselekmények minősítése is megfelel a helyesen hivatkozott törvényi szabályozásnak; bírói gyakorlatot rögzítő jogegységi határozatnak, kollégiumi véleménynek, eseti döntéseknek.

A minősítés kapcsán a másodfokú bíróság utal az elsőfokú ítélet 15-16. oldalán írtakra; az ott kifejtettek szerint eltérő minősítésnek nem lehet helye, a védelmi fellebbezés e tekintetben sem vezetett eredményre.

A joghátrány nemének és mértékének meghatározása során ugyancsak körültekintően járt el az elsőfokú bíróság.

Előre kell bocsátani, hogy a Fővárosi Ítéltábla csupán II. r. vádlottat érintően bírálta felül az Fővárosi Bíróság döntését; a belső arányosság vizsgálata ebből következően a jelen esetben nem értelmezhető.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt újabb időtartamra figyelemmel az időmúlás enyhítő körülményként való értékelése immár helyes. Ugyancsak II. r. vádlott javára szól a drogelvonó kezelésen való részvétele, valamint hogy életvitelében kedvező változás állt be: külföldön dolgozva megfelelő igazolt jövedelemmel bír. Végül nem hagyható figyelmen kívül, hogy a minősítést megalapozó hatóanyag-tartalom az alsó határt csupán mintegy ötszörösen haladta meg.

Mindezek alapján súlyosításra a másodfokú bíróság okot nem látott, ugyanakkor enyhítésre - a törvényi minimumot el nem érő tartam alkalmazására, avagy a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére - sem.

A Fővárosi Ítéltábla ezért II. r. vádlott fő- és mellékbüntetését nem érintette.

Az elsőfokú bíróság a börtönbüntetésbe a házi őrizetben töltött időt akként rendelte beszámítani, hogy három nap házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek. Ez az - időközben a Btk. 99. § (3) bekezdésében törvényi szabályra emelt - korábbi bírói gyakorlatot nem követi; a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy négy napi házi őrizetet kell egy napi börtönbüntetésnek megfeleltetni.

Az elsőfokú ítéleti tényállás az 5. oldal utolsó és a 6. oldal első bekezdésében rögzíti, hogy II. r. vádlott mintegy 6,5 kg marihuánát szerzett meg a társától, mely utóbb előtalálásra, lefoglalásra, ily módon a II. r. vádlottól ezideig sem természetben - azaz ténylegesen kábítószer formájában - sem pedig annak ellenértékeként pénzben elvonásra nem került; azzal tehát II. r. vádlott gazdagodott. Márpedig e gazdagodást a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja, az 1/2008. BJE. határozat, valamint a 69/2008. BK véleményben foglaltak szerint kötelezően el kell vonni, melyet azonban az elsőfokú bíróság elmulasztott.

Az irányadó tényállás szerint II. r. vádlott a mintegy 6,5 kg marihuána ellenértékeként két részletben összesen 6.625.000.- forintot fizetett meg, az tehát - más adat hiányában - ekkora értéket képviselt. A másodfokú bíróság ezért ekkora összegben rendelt el vagyonekobjást II. r. vádlottal szemben.

Észlelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy a bűnjelekkel kapcsolatos érdemben helyes ítéleti rendelkezés elírást tartalmaz; a téves sorszámot ezért pontosította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének II. r. vádlott tekintetében történt fentiek szerinti megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén, egyebekben a helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén, míg a felülbírálat során felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

A másodfokú ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglalt okok hiányából következően nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2011. év szeptember hónap 21. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Székely Ákos s.k.
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 23.B.1436/2009/25. számú ítélete - a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.163/2010/9. számú ítéletében írt változtatásokkal - II. r. vádlott tekintetében 2011. év szeptember hónap 21. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. év szeptember hónap 21. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző